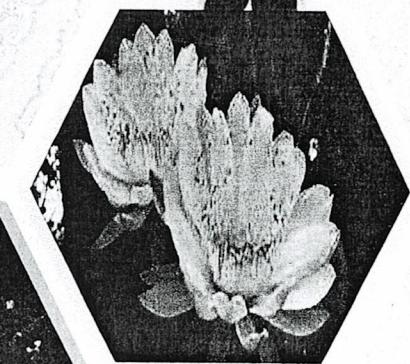
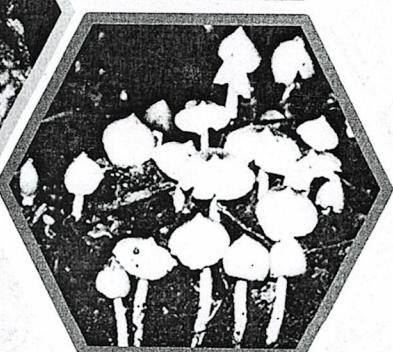

អ៊ីតិដល់

ស្ថាល្អានទាំងក្រោមទៀត

នាមីនជំបុណ្យរែង នៅក្រោមទៀត

ឯ.ស.វន្ទា ជាមក្ស សំភាមណ៍
នាយសុរីយេ បុរីណា ឱរើបីរើង

ເກີດໂຄລນ ສ້າມຍາມຈາກຕົ້ນກະບອງເພິ່ນ

ປະວັດນັກປະຫຼຸມຫນ

ແມ່ໄທຫຼູ່ນຸ້ມເຮືອງ ຈັນທິຣົງຄວງຄີ ອາຍຸ ۳۵ ປີ

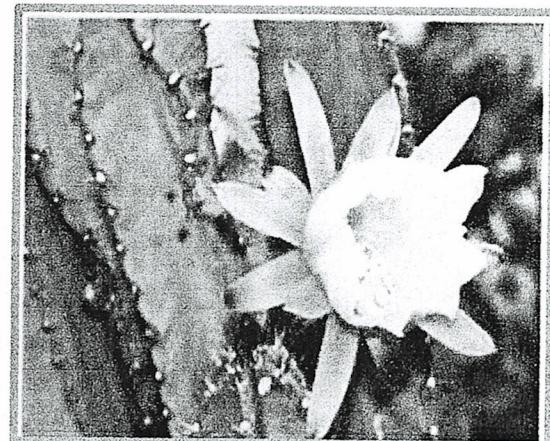
ເກີດເມື່ອ ១៦ ຕຸລາຄົມ ២៥៨៣

ອຸ່ນທີ່ ບ້ານເລຂທີ່ ៣ ທຸນທີ່ ៥ ບ້ານຫອງຫວ້າ ຜ້ອຍແກ່ນວົງຄົກ
ຄຸ້ມຮຽນນາມມີ ຕຳມາລ ໂພຣີ ຄໍາເກອມເມືອງ ຈັງຫວັດຄີສະເກນ

ກວາມເປັນມາຂອງກຸມປັ້ງຢາ

ເນື່ອງຈາກວ່າໜຸ່ງບ້ານຫອງຫວ້າອາຄີຍູ່ໄກລີ່ປ໏ ດັນໃນລະແກນນີ້ເຮັດວຽກປ່ານນີ້ວ່າ “ປ່າໂນນທຣາຍ” ມີປ່ານນີ້ ດັກຜະເປັນເນີນດິນທຣາຍ ທີ່ມີຕົ້ນໄມ້ຂຶ້ນປັກຄຸນທີ່ຄ່ອນຂ້າງທີ່ຈະອຸດມສົມນູຮົມພົວສົມຄວາ ທີ່ຈາວບ້ານໃຊ້ເປັນແພລ່ງອາຫາຣ ໂດຍເຄີພາໃນຫ່ວງຄຸ້ມຈາວບ້ານຈະໄດ້ປະໂບຍໜ້າຈຳປ່ານາກ ກລ່າວຄື່ອງກາຮາເກີນຂອງປ່າເຊັ່ນ ເກີດທີ່ມີຫລາຍຫລາຍໜິດ ພັກ ມັນ ກລອຍ ໄປ່ນຄົງ ແລະແມ່ລັງອີກຈຳນວນນາກ ທີ່ຕັ້ງອູ່ທາງທີ່ເກີນຂອງໜຸ່ງບ້ານ ຈາວບ້ານໃຊ້ປ່ານນີ້ໃນກາຮາອາຫາຣເພື່ອດຳຮັງຈິວິຕແລະຈຳນ່າຍຂອງປ່າ ນານັບຮ້ອຍກວ່າປີແລ້ວ ຜົ່ງຫ່ວງຮະບະເວລາທີ່ຢາວນານນີ້ຈຶ່ງທຳໄໝນໜູ້ເກີດກາຮົບຮູ້ໃນພື້ນທີ່ປ່າຈຳເກີດເປັນກຸມປັ້ງຢາ ໂດຍເຄີພາໃນເຮືອງກາຮາເກີນ ປ່າໂນນທຣາຍນີ້ໃນຫ່ວງຄຸ້ມຈະມີເຫັນຫລາຍໆ ຈິນິດ ເກີດເຍືອນນາກ ອາທິເຊັ່ນ ເຫັນໂຄລນ ເກີດຫລັ້ງໄກ ເຫັນຫວາ ເກີດແຄງ ເກີດຄຳ(ຄ່ານ) ເກີດຂຶ້ນ(ຕະກຸລເດີຍກັນເກີດລົ້ນຈື້ອ) ເກີດເພາະ ເກີດຝຶ້ງ ແລະອີກຫລາຍໆ ຈິນິດ ໂດຍເຄີພາເຫັນໂຄລນນີ້ຈະແຕກຕ່າງຈາກເກີດເອັນ ຄື່ອ ໃນບຽບນຸ່ງຂອງຄຸ້ມຍາຍນຸ້ມເຮືອງ ຈັນທິຣົງຄວງຄີ ນີ້ໄດ້ເຮັດວຽກຮູ້ເຮືອງຂອງບໍລິບຫຼຸມໃນປ່າແທ່ນີ້ຈຶ່ງເກີດເປັນກຸມປັ້ງຢາ ໃນເຮືອງຂອງກາເກີດເກີດໂຄລນ ກາຮາເກີນເກີດໂຄລນນີ້ ຄື່ອເປັນຄືປະປະກີໂກມປັ້ງຢາຈາວບ້ານອ່າງໜຶ່ງເລີຍທີ່ເຄີຍ ເພຣະຄານເກີນເກີດເກີດຕ້ອງເປັນຄົນຫ່າງສັງເກດລົມພໍາ ອາກາສໄດ້ເປັນອ່າງດີ ເຊັ່ນ“ສາມັນ ພົນ ພົນແດດ” ຄື່ອຟັນຕ້ອງທົກສາມວັນ ແລ້ວມີແດດແຮງໜຶ່ງວັນ ເພຣະແດດທີ່ແຮງນີ້ລ່ວມທີ່ຈະກະຕຸນກາຮາເກີດຂອງເກີດ ແລະກາຮາສັງເກດກາຮົບຮູ້ ອອກອອກຂອງຕົ້ນກະບອງເພິ່ນ(ຕາມຮູບ) ຄຸ້ມຍາຍນຸ້ມເຮືອງຈັນທິຣົງຄວງຄີ ພຣີ ທີ່ຈາວບ້ານເຮັດວຽກຄຸ້ມຍາຍວ່າ ຍາຍເຮືອງທ່ານເລ່າໄໝ້ພົງວ່າ ຄວາມຮູ້ທີ່ຄຸ້ມຍາຍໄດ້ຮັບຈາກຍາຍອ່ອນ ຄຳດ້ວງ ຜູ້ເປັນແມ່ໄດ້ເລ່າໄໝ້ພົງວ່າ ເກີດໂຄລນ(ຫຼູ່ເກີດປົກລວກ) ໃນແຕ່ລະຈອນປົກລວກຫຼູ່ໂພນຈະອອກໄນ້ພັ້ນອົມກັນ ແຕ່ອາຄີຕົ້ນກະບອງເພິ່ນເປັນຕົວໄທ້ສ້າມຍາມໄດ້ເປັນອ່າງດີ ຄື່ອ ຕົ້ນກະບອງເພິ່ນເປັນພື້ນທີ່ທັນແລ້ງໄດ້ຕີ ຈຶ່ງສາມາຮັດທີ່ຈະເກີດອູ່ໃນປ່າໂນນທຣາຍນີ້ໄດ້ ເມື່ອໄຫ່ຮ່ວມທີ່ຕົ້ນກະບອງເພິ່ນອອກອອກກົງຈະບ່ານບອກໄດ້ວ່າດິນບຣິເວລ ປ່າແທ່ນີ້ມີຄວາມຂຶ້ນເຕີມທີ່ພັ້ນອົມທີ່ຈະເກີດເກີດແລ້ວ ເມື່ອໄດ້ສ້າມຍາມຈາກຕົ້ນກະບອງເພິ່ນແລ້ວ ຄຸ້ມຍາຍເຮືອງບົກຈະເຂົ້າປ່າໄປສໍາຮວງ ຈຸດບຣິເວລທີ່ ຄຸ້ມແມ່ຂອງທ່ານໄດ້ບອກເອາໄໄວ້ ເຊັ່ນ ນາງຈຸດ ເກີດໂຄລນຈະອອກ ວັນຂຶ້ນ ១៥ ຄໍາ ເດືອນ ៦ ເດືອນ ៤ ບ້ານ ນາງຈຸດກີ່ອກເດືອນຫຼັບ້ານ ແລະອີກຫລາຍຈຸດກີ່ຈະອອກຕາມຄຸ້ມກາຮົບຮູ້ (ຄຸ້ມຍາຍໄມ່ສາມາຮັດທີ່ຈະພາໄປ

ดูพื้นที่ได้ เพราะ เรื่องหัดจะถูกเก็บเป็นความลับ จะถ่ายทอดให้คนใกล้ชิดเท่านั้น มิฉะนั้นแหล่งอาหารของตน อาจกลายเป็นแหล่งอาหารของคนอื่น)

เห็ดโコン (*Termitomyces spp.*) มีหลายชนิดลักษณะอาจแตกต่างกันบ้าง เช่น บางชนิด มีถ่านดอกตรง บางชนิดมีถ่านดอกเป็นกระเพาะ เห็ดโコンซึ่งนี้สันนิษฐานว่าเห็ดโコンเป็นเห็ดที่เกิดอยู่ใน รังปลวกใต้ผิวดิน เส้นใยเห็ดซึ่งเป็นเชื้อรากที่รากต้นไม้ หรือรากค้ำยันของโถกงา ขนาดเท่าถ่านไม้ จุดก่อนที่จะเกิดเป็นถ่านดอกเห็ดที่มีขนาดใหญ่เมื่อโคนต้นไม้ บางครั้งชาวบ้านเรียกเห็ดชนิดนี้ว่า เห็ดปลวก เพราะเห็ดชนิดนี้ต้องพึงพาอาศัยปลวกในการอยู่ หรือสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในรังปลวกเห็ดโコンจะขึ้นเป็นถูกุกาล ตามป่าเบญจพรรณทั่วไปของประเทศไทยทั่วทุกภาค ส่วนเส้นใยเห็ดซึ่งเป็นเชื้อรากย่อยเศษๆ ก็ใช้ปลวก โดยปลวกจะสร้างเป็นรังปลวกหรือสวนเห็ดหรือจากปลวก โดยมีชื่อเรียกแตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งโครงที่อยู่ใต้ดินจะสังเกตเห็นจากปลวกที่รากของเห็ดโコン เนื่องจากเห็ดโコンเป็นเห็ดที่มีรากตื้นร่องรอยเนื้อแน่น มีกลิ่นหอม อีกทั้งยังไม่สามารถนำมาเผาเป็นการค้าได้ ต้องอาศัยเก็บจากธรรมชาติ จึงทำให้ผู้บริโภคที่ติดใจรสชาติของเห็ดชนิดนี้ยอมควักกระเป๋าซื้อเห็ดโコン แม้ในบางปีจะมีราคาสูงถึงกิโลกรัมละ ๒๐๐ บาท แพงกว่าเนื้อหมู และเนื้อวัวเตียอิก

การหาเห็ดโコン “ไม่ใช่เรื่องง่ายๆ ในการหาเห็ดโコンให้เจอ และ ได้ดอกเห็ดที่กำลังเจริญเติบโต พอดี ” bialy เชียงกล่าวว่า การจะหาเห็ด ได้นั้นต้องเป็นคนช่างสังเกตเก็บข้อมูล รู้จักสภาพแวดล้อมของการเกิดเห็ด ก็จะออกตรวจพื้นที่ป่า ซึ่งคุณbialy จะใช้การสังเกตการออกดอกของต้นระบบของเพชรเพราะต้น กระบวนการเพชรเป็นตัวให้สัญญาณ ได้เป็นอย่างดี คือ ต้นระบบของเพชรจะเป็นพืชที่ทนแล้งได้ดี จึงสามารถที่จะเกิดอยู่ในที่ที่มีдинทรารย์ได้ เมื่อไหร่ที่ต้นระบบของเพชรออกดอกก็จะบ่งบอกได้ว่าดินบริเวณป่าแห่งนี้มีความชื้นเต็มที่พร้อมที่จะเกิดเห็นแล้ว และที่ไหร่คุณbialyเห็นต้นระบบของเพชรออกดอกคุณbialy ก็จะไปถูกที่บริเวณที่เห็ดเคลื่อนตัวแล้วจะชุดหาย去做 ลองปลูกเพื่อจะสำรวจลักษณะของก้อนเชื้อรากของปลวกว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร แล้วท่านจะสามารถรู้ได้ว่าอิกกิวันบริเวณนี้เห็ดจะเกิดและเมื่อสำรวจลองปลูกปลวกเสร็จท่านจะกลับพืนดินให้เหมือนเดิมที่สุดเพราะป้องกันคนหาเห็ดคนอื่นไม่ให้มาเจอ

ขั้นตอนของการเก็บเห็ด

๑. เมื่อเจอดอกเห็ดขึ้น ให้เปิดหรือเปิดใบไม้บริเวณเจอดอกเห็ดนั้นออกก่อนเพื่อจะให้เห็นว่ามีตรงไหนบ้างที่มีดอกเห็ด

๒. ใช้มีดปลายแหลม หรือไม้ปากคลาม แทงลงในดินลึก ๓-๕ นิ้วห่างจากโคนดอกเห็ดประมาณ ๑ นิ้ว และแซะตัดปลายโคนเห็ดขึ้นมาอย่างเบาๆ จะมีдинติดที่โคนเห็ดมาด้วยเล็กน้อย ไม่ควรบุบหรือแซะจนถึงขาวเห็ด เพราะจะเป็นอันตรายต่อสวนเห็ดได้ ถ้าเกิดเหตุเช่นนั้นต้องกลบดินเข้าไปในขาวเห็ดให้เหมือนเดิม มิฉะนั้นในปีต่อไปอาจไม่มีเห็ดให้เก็บอีก แต่ถ้าดอกเห็ดบานแล้วควรตัดปลายก้านเห็ดเสมอวันเดียว แล้วต้องระวังไม่เข้าไปเหยียบยำบริเวณที่เห็ดออกดอก จนดินแน่น หรือทำให้ดินพังลงไป ทำให้เกิดความเสียหาย

๓. เมื่อเก็บคอกเห็ดหมุดแล้วก็ต้องปรับพื้นที่ให้อยู่ในสภาพเหมือนเดิมมากที่สุด เพื่อไม่ให้คนอื่นที่มาเก็บเห็ดเจอตรงที่เหดคอก เพื่อต่อไปจะได้มามากกว่าเดิม แต่ถ้าหากว่าเราหัดดูจะพบว่าคนอื่นมาหัดคอกเห็ด ๒ - ๓ ครั้ง (ในการเก็บเห็ดในแต่ละที่จะต้องใช้ระยะเวลาให้เร็วที่สุด เพราะป้องกันไม่ให้คนเก็บเห็ดคนอื่นมาเจอ ถ้าเราเจอเราจะต้องเบ่งให้เขาเก็บด้วยคนล่ะครั้ง

ลักษณะนิคของเห็ดโคลน โดยดูจากสีของหัวเห็ด ดังนี้

๖. สีขาว เป็นสีเด็ดหัวฝน ก้าน หมวดและครีบดอกมีสีขาวทั้งหมด มีรากชาติและกลิ่นหอมกว่า เห็ดในต้นฤดูกาล เรียกว่า เห็ดป่ากวางเจ้า

๒. สีน้ำตาลเข้มหรือสีดำ เป็นเหตุที่ขึ้นในถุงกาล ช่วงปลายเดือนกันยายน- พฤศจิกายน สีจะเข้มมากหรือน้ำดินขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม เช่น ดินมีสีดำมากหรือสภาพร่มเงามากหมวดเหตุจะมีสีดำหรือสีน้ำตาลเข้มแต่ถ้าเป็นป่าโปร่งแสงสว่างส่องถึงได้มาก หมวดเหตุจะมีสี sángกว่า โดยจะขึ้นโดยทั่วไปทุกพื้นที่ของป่า และจะเกิดเป็นกลุ่มน้ำดินจำนวนมากคลอกเล็ก เรียกว่า เหตุปลวกจิก

๓. สีน้ำตาลแดง เป็นสีที่เกิดบริเวณที่เป็นดินเหนียว มีเนินคินสูง เกิดเป็นกลุ่ม เรียกว่า เห็ดปีลวก
แดง

๔. สีน้ำตาลอ่อน เป็นสีที่เกิดบริเวณที่เป็นเนินดินเหนียว เวลาเกิดดินจะเกิดรอบรากเมื่อดอกเห็ดบานเต็มที่ขนาดของดอกจะใหญ่เท่าฝ่ามือโคลนเห็ดจะใหญ่ เรียกว่า เห็ดปูกลูกตากา

๕. สื่อที่สอนเป็นเหตุที่เกิดโดยทั่วไป เกิดบริเวณละ ๑ – ๒ คน ก็เรียกว่า เหตุประกอบ

๖. สีเทา เป็นสีที่มีลักษณะคล้ายกับสีขาว หมายความว่ามีลักษณะคล้ายสีขาวมาก ๆ แต่ไม่ถูกจัดเป็นสีขาวอย่างเด็ดขาด

กลืนเห็ดโคน เห็ดโคนเป็นเห็ดที่มีกลิ่นหอมคล้ายกลิ่นของดอกมะลิอ่อนๆ ในรัศมี ๕๐ เมตร ถ้าคอกเห็ดบานพรานเห็ดจะทราบทันที ว่านี่แหล่งเห็ดออกแล้ว ยิ่งออกเห็ดใกล้โรย (หลังดอกบานได้ ๑ สัปดาห์) กลืนจะชูนรูนแรงขึ้น ถ้าไม่มีคราบเก็บไว้ ดอกเห็ดจะแห้งหรือเน่าเสียไปเองตามธรรมชาติ

การพรางหีด เป็นกลยุทธ์ที่แบ่งความของผู้หาน้ำหีดเป็นเคล็ดลับเฉพาะบุคคล นำมาใช้ในกรณีที่มีผู้หาน้ำหีดเป็นจำนวนมาก มีหลายรูปแบบ พรานหีดได้เล่าให้ฟังพอกสั้นๆ ดังนี้

๑. คลุมด้วยใบไม้ เมื่อเห็นหัวเห็ดโผล่ ระดับผิวดิน(จะมีรอยแตก ของผิวดินเป็นแผ่น หรือทางขาว) ต้องทำเครื่องหมายให้รู้เฉพาะตัวเอง หรือบุคคลที่เราต้องการให้รู้เท่านั้น และต้องหาเศษใบไม้แห้งมาคลุม รอยแตกไว้ ต้องเป็นใบไม้ในบริเวณหมู่เห็ดเท่านั้นมากลุ่มหรืออาจใช้ดินที่มีสีเหมือนกับดินบริเวณนั้นมา กคลุบไว้บางๆเพื่อสำรองไม่ให้คนที่ตามหาเห็ดเนื้อกันเห็นเป้าเด้อๆ

เห็ดที่เราราแซะขึ้นมาทั้งหมด เมื่อเข้าผ่านไปแล้ว ค่อยมาแห้งเห็ดบริเวณน้ำขึ้นมา อย่างนี้เรียกว่า แห้ง ตาม

๓. โภกภัชช์ ในยามฉุกเฉินจะแห้งโดยไม่ทัน บางครั้งต้องใช้ไม้ตาย ยอมลงทุน ถอดหัวเกงนั่ง ของฯ ไว้กันเพื่อให้คนรู้ว่า กำลัง..... โครงตานมหาเหตุ เจ้อไม่นี้เข้าไปปีเดินหนีลูกเดียว หลังจากนั้นก็แห้ง เห็ดออกสายต่อสายความสวยงาม

การเก็บเห็ดโคน

เราเก็บเห็ดระยะใหม่ดี จึงจะได้คอกเห็ดที่มีคุณภาพ และมีน้ำหนักมาก คนหาเห็ดมือใหม่มักจะไม่ทราบ เห็ดคอกที่โพล่าระดับผิวดิน หรือแค่เห็นหัวเห็ดคำๆ ก็เก็บเห็ดแล้ว ซึ่งเป็นเห็ดที่ยังเล็กเกินไปจะได้คอกเห็ดที่คุณภาพดีไม่มีกลิ่นหอมและมีน้ำหนักน้อย หรือที่เรารายกิจว่า “เห็ดยังไม่ลีมตา” ดังนั้นการเก็บเห็ดโคน ในระยะที่เหมาะสม ต้องเก็บหลังจากหัวเห็ดโพล่า เป็นสีดำระดับผิวดิน ประมาณ 6-12 ชั่วโมง คอกเห็ดหรือขอบหมวกเห็ดโพล่าพื้นผิวดินแล้วเริ่มนองเห็นก้านคอกเล็กน้อย เป็นช่วงที่คอกเห็นมีน้ำหนักมาก เก็บขายได้ราคา ถ้าปล่อยทิ้งไว้ให้บาน น้ำหนักก็จะลดลง และคอกอาจมีดินและรายปนปือ บน เก็บขายก็จะได้ราคาลดลง 20-30% ที่เดียว เช่นคอกถุงราคากิโลกรัมละ 100 บาท จะเหลือเพียง 70-80 บาทเท่านั้น การเก็บเห็ดก็ต้องมีวิธีการ กับสวนเห็ดทำให้อดล้มรstromร่องของเห็ดโคนในปีดัดไปได้เช่นกัน

อุปกรณ์ในการเก็บเห็ด มีมือใหม่หัดหาเห็ด ใช้ช้อนเป็นอุปกรณ์ในการแห้งเห็ด น่าจะเรียกว่า ตะเกียงมากกว่า เพราะใช้อุปกรณ์พิเศษประเภท กีเลย์ได้เห็นน้อยกว่าเพื่อนๆ ดังนั้นการทำหัวเห็ดโคนนั้นต้องเตรียม อุปกรณ์ให้พร้อม ดังนี้

๑. การเก็บกับเสื้อแขนยาว

๒. รองเท้าบูทหรือผ้าใบ

๓. หมวก

๔. มีดปลายแหลมหรือเสียม

๕. ยำกับถุงพลาสติกหรือตะกร้า หรือถุงน้ำย

๖. น้ำดื่ม

๗. อาหาร

สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะในป่ามีทั้งต้นไม้ที่มีหานามตั้งแต่ระดับศีรษะถึงระดับคิน ต้องใส่เสื้อ กางเกง และหมวก ที่ปกปิดร่างกายให้มีชิด มีดหรือเสียมและถุง ไว้สำหรับเก็บเห็ด อาหารและเครื่องดื่ม จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการออกหากเห็ดต้องใช้เวลาหลายชั่วโมง

หัวเห็ดโคน ส่วนมากจะเป็นสีขาวและแมลงอาทิ

หอยปาก และกิงกิ้ง ชอบกินเห็ดตั้งแต่เป็นหัวสีดำ ระดับผิวดินทำให้เห็ดเน่าไปในที่สุด

การนำเห็ดโคนมาทำอาหาร

หลังจากทำความสะอาดคอกเห็ดหรือทำโคนด้วยการปอกด้วยมือ เอาดินที่ติดก้านโคนเห็ดออกแล้ว นำไปแช่น้ำสะอาดอีกครั้งประมาณ ๑๕ นาที ดินและรายจะหลุดออกหมด นำขึ้นมาประกอบอาหาร ได้

อาหารงานเดี๋ดจากเห็ด โคน เช่น ต้มเค้ม พัคเห็ด เห็ดคง ยำเห็ดคง ยังมีอาหารอีกหลายชนิดที่รษชาติร้อย
อย่างบอนไคร ถ้าใช้เห็ดโคนเป็นวัตถุคิบ เห็ดโคนนั้นสามารถนำมาประกอบอาหารสุดๆ หรือนำไปปนอ
อาหารเก็บไว้รับประทานได้ตลอดปี การพิเศษคือการนำเห็ดมาต้มแต่ใส่น้ำน้อย ๆ แล้วใส่ภาชนะแล้วใส่
ช่องแข็งของตู้เย็นเอาไว้

๑. เห็ดต้มใส่น้ำปลา หรือเกลือ เล็กน้อย ใส่ห้อมแดง พักตัว ลงไปด้วยจะทำให้น้ำต้มห้อมหวาน มี
รสเบร์ยวนิด ๆ จากพักตัว น่ารับประทานยิ่งขึ้น

๒. แกงจืด อาจทำแกงจืดหมูสับ กระดูกหมู หรือไก่ ก็อร่อยทั้งนั้น แต่ถ้าเห็ดมีน้อย จะใส่ร้อนเต็นเพิ่ม
ปริมาณอีกได้ไม่ผิดปกติ

๓. ต้มยำ ไม่ว่าจะเป็นต้มยำเห็ด ที่ใส่เห็ดเพียงอย่างเดียวพร้อมเครื่องปรุง แต่ไม่ควรใส่ตะไคร้ เพราะ
จะกลบกลิ่นเห็ด แต่ถ้าเป็นต้มยำที่ใส่ปลา ไก่ หรือหมูลงไปด้วยต้องใส่ตะไคร้เพื่อดับกลิ่นความ
เนื้อสัตว์

๔. แกงกะทิ แกงเห็ดโคนอย่างเดียว หรือใส่ฟักทองและเนื้อหมู เพิ่มลงไปอีกพานเห็ดของรษชาติ
เดี๋ดกว่าแกงชนิดอื่น หรือแกงกับไก่ได้อร่อยไม่แพ้กัน

๕. พักน้ำมันหอย ต้องใส่ในโอะระพาเล็กน้อย จะทำให้ห้อมอร่อยมากยิ่งขึ้น

๖. ลาบ นำเห็ดไปย่างให้เกิดกลิ่นหอม หรือสุก หั่นเห็ดให้มีขนาดยาว ๑ เซนติเมตร คลุกเคล้ากับ
เครื่องปรุงลาบทั่วไป แค่นี้ลาบที่คือร้อยกว่าลาบเปิดเป็นไหน ๆ

๗. ห่อหมกเห็ด ทำเหมือนการทำห่อหมกหมู ใส่หน่อไม้

การอนอมอาหาร

นอกจากนั้นอาจนำเห็ดโคนไปปนออมไว้รับประทานในขามที่ไม่มีเห็ดให้เก็บกินได้โดยนำไปดอง
หรือตากแห้ง ดังนั้น จึงขอแนะนำวิธีอนอมเห็ดไว้รับประทานอย่างง่ายๆดังนี้

๑. ดองเกลือหรือดองน้ำปลา ถ้าเห็ดบาง ล้างเห็ดให้สะอาด ผึ่งให้สะเด็ดน้ำ คลุกด้วยเกลือหรือ
น้ำปลา ทึ่งไว้นาน ๕ ชั่วโมง นำไปด้มโดยไม่ต้องใส่น้ำเพิ่ม เพราะอาจจะมีน้ำจากเห็ดออกมาก อาจใส่น้ำ
ได้เล็กน้อย ถ้าน้ำแห้ง ใส่โอลหรือกาวน้ำอื่นๆทึ่งไว้ให้เย็น นำไปแช่ในตู้เย็นช่องปักติจะเก็บไว้ได้นาน
ประมาณ ๑ สัปดาห์ ถ้านานกว่านี้เห็ดจะเปรี้ยว เห็ดจะเปลี่ยนจากสีเหลืองน้ำตาลเป็นสีขาว ถ้าเก็บไว้นาน
กว่านี้ ควรแซ่บแข็ง สามารถถอยได้นานข้ามปี ต้องการรับประทานเมื่อไหร่ ก็นำมาอุ่นต้มอีกครั้ง

๒. ทำแห้ง หลังจากทำโคน หรือทำความสะอาดดีนเห็ดสะอาดแล้วห้ามล้างน้ำ จิกเห็ดเป็นชิ้นๆ
นำไปตากแห้ง การนำมารับประทานต้องนำมาแซ่น้ำ ใช้ทำเฉพาะเห็ดโคนคอกตุमเท่านั้น

๓. การพิเศษ คือการนำเห็ดมาต้มแต่ใส่น้ำน้อย ๆ แล้วใส่ภาชนะแล้วใส่ช่องแข็งของตู้เย็น
เอาไว้ สามารถเก็บได้นาน ๕ - ๕ เดือน

หลักการจำหน่ายเห็ดโคน

๑. เห็ดปลวกเข้า อญี่ปุ่น กิโลกรัมละ ๒๐๐ - ๔๐๐ บาท

๒. เห็ดปลวกจิก อญี่ปุ่น กิโลกรัมละ ๑๕๐ - ๒๐๐ บาท

๓. เห็ดปลวกแดง อัญชี่ กิโลกรัมละ ๒๐๐ – ๓๐๐ บาท

๔. เห็ดปลวกตาบ เป็นเห็ดที่เกิดในจำนวนน้อย และหายาก จึงไม่ค่อยมีการจำหน่าย

๕. เห็ดปลวกฟัน จะหน่ายร่วมกับเห็นอื่น ๆ เช่น เห็ดแดง เห็ดขาว อัญชี่ กิโลกรัมละ ๕๐-๑๐๐ บาท

๖. เห็ดปลวกขี้เต้า จะหน่ายร่วมกับเห็นอื่น ๆ เช่น เห็ดแดง เห็ดขาว อัญชี่ กิโลกรัมละ ๕๐-๑๐๐ บาท

ประโยชน์ของเห็ดโคน

เห็ดโคน เป็นยาบำรุงช่วยในการย่อยอาหาร ลดไอลดเสมอ แก้อบิค ลดอาเจียน ขับยุง การเจริญเติบโตของเนื้องอก ป้องกันการทำลายของไวรัสที่ทำให้เกิดโรคไข้หวัดใหญ่ ช่วยรักษาเบาหวาน จะเห็นว่าเห็นโคนเป็นอาหารงานโปรดของชาวบ้าน และบุคคลทุกระดับชั้น ที่ได้เคยลืมลองอาหารงานเด็ดจากเห็ดชนิดนี้มาแล้ว ทำให้เห็ดโคนมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของชาวชนบท ต่อเศรษฐกิจของชาวบ้าน ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่พวนเห็ดจะต้องถ่ายทอดหลักวิชาการหาเห็ดที่ถูกวิธี ไม่ทำลายจากเห็ดหรือสวนเห็ดให้ผิด din ช่วยกันอนุรักษ์แหล่งอาหารจากธรรมชาติ ไว้เป็นสมบัติของลูกหลานไปตราชนานเท่านาน

ข้อมูลจากเว็บไซต์ <http://www.thaiarcheep.com/>

เห็ดโคน : ผลิตผลจากการคูแลป่า เกียรติศักดิ์ จันอิน, อนุเทพ ปาโลส, ขวัญฤทธิ์ กมลมาลัย และเพื่อน

นาง สีวันนา กลุ่มเยาวชนเขาราวเทียนทอง ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

ประวัติส่วนตัวผู้สืบค้นข้อมูล

ชื่อ

เด็กหญิง อรอนภา คำชุมภู ชื่อเล่น ดวง
เกิดเมื่อ

วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2544 อายุ 15 ปี

ปัจจุบันศึกษาอยู่

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทคโนโลยี 1 (วัดเจียงอี)

ที่อยู่

33 หมู่ 5 บ้านหนองหว้า ซอยน้อยนิตย์ ตำบลโพธิ์ อำเภอเมือง
จังหวัดศรีสะเกษ